

Sista helgen i mars var det äntligen dags för årets internationella utställning i Malmö. Inte färre än 3 634 hundar var anmälda till evenemanget vilket gjorde det till det största på fem år.

Exakt varför så många valde den här utställningen i år är förstås omöjligt att svara på, men att den numera är en av få svenska utställningar med internationell status hade säkert betydelse. I kombination med det geografiska läget blir ju evenemanget särskilt attraktivt för kontinentala CACIB-jägare. Hursomhelst fanns minst dussinet olika länder representerade. Bland de som erövrade finalplaceringar fanns hundar från såväl Tyskland som Italien men även från Norge och Finland. De två nordiska grannländerna är numera ganska flitigt representerade här. För bara några år sedan var framförallt finnarna mycket sällsynta, men numera "mellanlandar" många i Malmö på väg till andra utställningar i Europa. Den här helgen kunde de riktigt ambitiösa jaga CACIB även i Warszawa eller Salzburg och därefter bila vidare till Holland, Frankrike och Italien.

Men av våra grannländer är det självklart Danmark som är bäst representerad på den här utställningen. Exempelvis gick var fjärde placering i finalringen till danskägda hundar och det danska språket var nästan lika flitigt förkommande runt rasringarna som skånskan.

I år fanns även väldigt många av våra inhemska hundprofiler i eller utanför rasringarna. Anledningen var att flera av helgens domare var respekterade rasspecialister. Exempelvis dömde den brittiska golden retrieveruppfödaren Catherine Zingg. Hennes prefix Rayleas finns såväl framför som bakom många fina hundar. Eftersom det var nästan 20 år sedan som hon dömde i Sverige så var många nyfikna på vad hon skulle tycka om dagens svenska golden retrievrar. 83 hundar var anmälda och BIR blev Ch Combine Quite A Miracle.

Uppskattade var även Fredrik Nilsson och Johan Andersson också dömde sina egna raser. Fredriks BIR-vinnande pomeranian norskägda Ch Tiny Fellow's U Got The Look var senare finalplacerad och Johans bästa beardisveteran Ch Goonie's Highlander Lad skulle bli BIS-Veteran.

Det stora intresset för utställningen uppskattades förstås av arrangörerna men det utmanade också. Malmömässan rymmer ju inte hur många ringar som helst och enligt SKK:s regler så får ju ingen domare döma fler än 80 hundar under en dag. Arrangörernas enda möjlighet var således att utnyttja varenda kvadratmeter såväl som domare maximalt.

Det blev ett väldigt pusslande där i huvudsak valpar men även hela raser flyttades så att i stort sett alla domare slutligen hade 80 hundar var att döma per dag.

Det skulle även bli ganska trångt i mässhallen med 27 ringar på söndagen, men det var faktiskt ytterligt få utställare som hade några synpunkter om domarändringarna och utrymmet.

Inte heller de lediga parkeringsplatserna som under förmiddagarna blev alltmer avlagset belägna eller de långa köerna vid parkeringsautomaterna verkade irritera. Tvärt om var stämningen frejdig och veterinärbesiktningskön rasslade på ovanligt snabbt under de tidiga morgontimmarna.

Sannolikt bidrog det soliga vårvädret till den goda stämningen men jag vill även tro att alltför utställare äntligen har accepterat att stora inomhusutställningar i stora städer ofrånkomligen är lite bökiga. Ramarna är snävare än vid ett utomhusevenemang. Allt är dessutom mycket dyrare - både för utställare och arrangörer.

Gemensamt för alla evenemang är dock att utställningskatalogerna kan bli en tung utgiftspost för arrangörerna. Detta då det är svårt att beräkna hur många man kommer att sälja, man beställer därför hellre alltför många än alltför få. Varje år går därför tusentals osålda kataloger direkt till återvinningscentralerna runt om i landet. Under senare år har Sydsvenska Kennelklubben därför försökt styra utställarna att beställa och betala katalogen redan när de anmäler till utställningen. Båda dagarnas kataloger finns dessutom fritt tillgängliga för alla på klubbens hemsida. Tanken är att den varianten snart helt ska ersätta papperskatalogerna då den dessutom är såväl miljövänlig som gratis vilket många utställare påstår att de uppskattar.

Utöver de förbeställda katalogerna trycker man därför numera bara en mycket begränsad upplaga till försäljning på mässan under utställningsdagarna.

Under årets show var väldigt många positiva till den digitala katalogen men när valet stod mellan att få den digitala katalogen gratis och papperskatalogen för 50 kronor, valde överraskande få den digitala varianten.

Många uppgav att de valde papper för de ville anteckna resultaten från rasringen direkt i katalogen. Medan andra, som inledningsvis övervägde att välja den digitala, avskräcktes när de såg den långa och snåriga länkadressen. Så en kortare länkadress (typ: www.katalog.pdf) hade säkert lockat betydligt fler att prova.

Om länken dessutom hade varit tillgänglig redan under fredagskvällen så hade säkert ännu fler vågat pröva. För ärligt talat så har många av oss som är över trettio inte ett så avspänt och naturligt förhållande till den "nya" tekniken som vi gärna vill tro, många behöver fortfarande utforska den i lugn och ro. Under utställningsdagens första timmar - vägen mellan hemmet och utställningsringen - finns ingen ro, då är alla hundutställare som allra mest stressade så då betalar man hellre för en papperskatalog än provar det nya, trots att det är gratis.

Således sålde årets tryckta upplaga slut redan vid halv elvasnåret båda dagarna.

De som då inte ville eller kunde använda den digitala katalogen fick istället fotografera av de sidor de ville ha med sina mobilkameror. Det fungerade utmärkt och de allra flesta blev nöjda med det arrangemanget.

Men som på alla utställningar fanns förstås även här en och annan katt bland hermelinerna, det vill säga domare, ringsekreterare och andra funktionärer som i vissa avseenden inte levde upp till alla sina utställares förväntningar. Deras agerande kommer naturligtvis arrangörerna se över när de utvärderar evenemanget.

Men sammanfattningsvis flöt det mesta på som det var tänkt och min bestämda uppfattning är att de allra flesta trivdes.

Vid halv sexsnåret på söndagen var det så dags för finska domaren Irina Poletaeva att utse helgens bästa hund. Best In Show blev den tvååriga chow chowhanen Ch Diamond Shen Te Shows. Han har vunnit flera stora rasspecialer, var klassvinnare på

Crufts som junior och ägs av Mette Maj Lindorff i Danmark. Hon har köpt honom från Serbien då hennes hundar med prefixet Orinell finns i hans stamtavla.

- Han är ju så sund och rastypisk, förklarade BIS-domaren sitt val.

- Ja, titta på hans ansikte! Så fina rasdetaljer men inga överdrifter. Han är fantastisk, sa gruppdomaren Marie Thorpe.

Anna-Lena Undén